tentoonstelling
hedendaags textiel

Facing Fabrics #2

Beyond human

12.09 >
11.10.26

CC DE VERVERIJ
CULTUURCENTRUM RONSE

ccdeververij.be
Wolvestraat 37, Ronse

Inhoud

Intro 3
Veronika Bezdenejnykh 4
Sien Custers 6
Sophie Doutreligne 9
Janne Gistelinck 11
Eleni Papadopoulou 12
manoeuvre 16
Thomas Renwart 17
Klaas Rommelaere 19
Juliette Vanwaterloo 21
Cootje Veelenturf 23
Mauritz Verlinden 24

Intro

Bij deze tweede editie van de groepsexpo **Facing Fabrics** ligt de focus volop op het thema **Beyond human**. De tentoonstelling werpt in de eerste plaats een licht op de hedendaagse textielkunst. Bezoekers ontdekken actuele artistieke tendenzen via verschillende technieken zoals borduren, tuften, haken, naaien…
De expo wil echter expliciet meer zijn dan een louter esthetische presentatie van textiel. Waar de vorige editie in 2024 nog handelde over maatschappelijke thema's als feminisme en postkolonialisme, verschuift de nadruk nu naar het 'meer-dan-menselijke' of het ecocentrisme.
Deze denkwijze staat lijnrecht tegenover het traditionele antropocentrisme, waarin de mens zichzelf eeuwenlang bovenaan de hiërarchie heeft geplaatst.
Dit concept kreeg vooral vorm vanaf de Verlichting, de filosofische stroming die samen met het rationalisme eigenlijk nog steeds het fundament van onze westerse beschaving vormt. Vanuit die visie werd de natuur/planeet gereduceerd tot een mechanisch instrument dat door de mens beheerst en geëxploiteerd kon worden.

Vandaag zien we de apocalyptische uitwassen van die voortschrijdende mechanisering met de industrialisering van de arbeid en productie op kop; voornamelijk de grootschalige uitstoot van broeikasgassen door fossiele brandstoffen veroorzaakt een ongekend snelle klimaatverandering, die zich uit in extreme hitte, overstromingen, stormen en bosbranden.

Met de geselecteerde kunstenaars en collectieven wil **Facing Fabrics #2** een kritische blik werpen op dit destructieve mensbeeld. Hun kunstpraktijk zoekt bewust naar een uitweg en biedt perspectief op een hoopvolle toekomst. De expo nodigt de bezoeker uit om de mens niet langer als heerser te zien, maar als een gelijkwaardig onderdeel van een groter ecologisch netwerk - zij aan zij met dieren, planten, objecten en andere levende en niet levende wezens. De mens is immers geen buitenstaander, maar een fundamenteel deel van de natuur zelf.

Jan Leconte
Curator - CC De Ververij

Met werk van **Veronika Bezdenejnykh, Sien Custers, Sophie Doutreligne, Janne Gistelinck, Eleni Papadopoulou, manoeuvre, Thomas Renwart, Klaas Rommelaere, Juliette Vanwaterloo, Cootje Veelenturf, Mauritz Verlinden**

Veronika Bezdenejnykh

Veronika Bezdenejnykh (1990 Almaty) woont en werkt in Brussel.
De illusionaire fragmenten van parels, oosterse tapijten, byzantijnse mozaïeken, en motieven van (persoonlijke) herinneringen komen samen in olieverf composities, monumentale installaties, digitale prints en andere mixed media.
Het vertrekpunt zijn vaak kleine reproducties in boeken of beelden met lage pixelkwaliteit uit online archieven.
Decoratieve objecten worden doorgaans herhaald en opnieuw geïnterpreteerd.
Wanneer een oorspronkelijke betekenis door tijd en herhaling vervaagt, ontstaat ruimte voor nieuwe duiding, door de maker of de toeschouwer.

Het motief fungeert als drager van interpretatie: het geschilderde van een reproductie vormt het vertrekpunt voor nieuwe beeldlagen. Zo ontvouwt elk werk zich als een netwerk van samengevoegde interpretaties, waarin herhaling leidt tot transformatie van vormen en betekenissen.

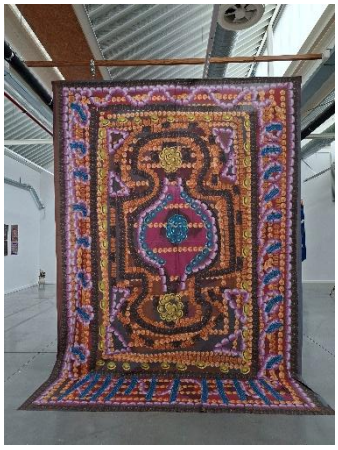
Imitation of images is never exact
They transform
Change by our wild fantasy
The fantasy, maybe your wild force of nature?

Reconstruction of historical gate & tree, 2025
olieverf op doek, acrylverf op houten frame
150 x 115 cm

Echo of Elche, 2023
olieverf op doek en mixed media op frame, digitale print op uvtex
218 x 168 cm

After after, the abundant history memory, 2024
digitale print op 100 % katoen
451 x 300cm

After after, the abundant history memory, 2024
digital print on 100 % cotton
451 x 300cm

ornament study I, 2022
print en temperaverf op hout
41,5 x 55 cm

ornament study II, 2022
print en temperaverf op hout
41,5 x 41,5 cm

Sien Custers

De Nederlandse kunstenaar Sien Custers, woonachtig in Antwerpen, onderzoekt de cyclus van ontstaan en verval. Ze reflecteert op wat het betekent om mens te zijn in relatie tot andere levensvormen. Geïnspireerd door schimmels, wormen, bomen en kwallen maakt ze hybride sculpturen uit schroot, textiel, keramiek en papier-maché die de grenzen tussen het levende en niet levende doen vervagen. Voortbouwend op een familie sculpturen die mogelijk zijn ontstaan uit het samenklitten van restanten van onze huidige levens, onderzoekt ze momenteel, waaruit deze levensvormen ontstaan kunnen zijn.
Welke fictieve zaden gingen hieraan vooraf? Zaden, voortkomend uit planten die zich verspreiden, leven in een wereld in beweging. Vergelijkbaar met mensen, die delen van henzelf verspreiden via ontmoetingen en nakomelingen. Geworteld is een

beschrijving die we gebruiken om zowel planten als onze menselijke verbondenheid met een plek te beschrijven, statisch. Het denken aan wortels, zaden en rizomen kan ook een gevoel van beweging en verspreiding opwekken.
Deze groep werken verwijst naar de cyclus van leven, waarbij zaden en jong leven mogelijk hoop brengen.

Titel installatie als geheel: Strooiing (2026)
Groot: Opa, Vake, Eupke (2026)
Middel: Zwervend lichaam (2026)
Klein: Verborgen samenwerking (2025)
Roze kostuum: Aarzeling (2026)
Grijze kostuum: Ontmoeting (2026)

De werken zijn gebaseerd op:
DISPERSALS On plants, Borders and Belonging Jessica J. Lee, Penguin Books 2025
Ways of Being Animals, Plants, Machines: The Search for a Planetary Intelligence James Bridle, Penguin Books 2023
The Mushroom at the End of the World Anna Tsing, Princeton University Press 2015

Opa, Vake, Vava, Eupke, 2026
metaal, zijde, zijdeverf, draad, metaalverf
H: 190 cm

Zwervend lichaam, 2026
metaal, textiel, plastic, draad, metaalverf
H: 170 cm

Verborgen samenwerking, 2025
keramiek, metaal, metaalverf, draad
H: 50 cm

Symbiotoets (2025)
Dit werk is ontstaan vanuit de vraag waar de grens ligt tussen levend en niet levend, organisch en anorganisch materiaal. Apparatuur, bijvoorbeeld een toetsenbord ontstaan uit verwerkte grondstoffen, lijkt dood materiaal. Maar niets dat we gemaakt hebben komt van grondstoffen buiten onze planeet. Zonder lang overleden ongewervelde zeedieren die naar de bodem zijn gezonken, hadden we geen olie, geen plastic en geen toetsenbord. Dit werk verwijst naar een symbiose van verschillende objecten, organisch en anorganisch.

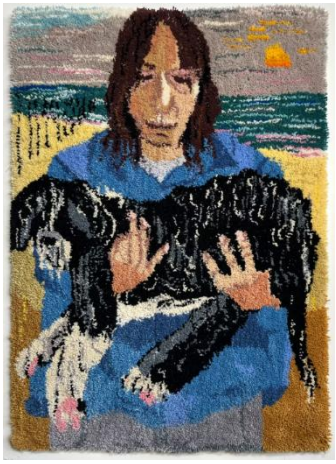
Symbiotoets, 2025
textiel, olieverf, zijdeverf
50 cm x 70 cm

Sophie Doutreligne

Sophie Doutreligne verbindt historische reflectie met artistieke praktijk. Vanuit haar onderzoek naar avant-gardistische praktijken raakte ze gefascineerd door materialen die binnen de kunstgeschiedenis lange tijd ondergewaardeerd bleven: garen, textiel en kralen. Op de grens tussen kunst en ambacht, tussen denken en maken, tussen spel en reflectie maakt ze borduurwerken, textielcollages, handgeknoopte en getufte tapijten en tekeningen. Zo vertaalt ze dagdromen, nachtmerries en alledaagse observaties naar beelden die bewegen tussen intimiteit en afstand.

De keuze voor repetitieve en arbeidsintensieve technieken - borduren, knopen, assembleren - staat daarbij haaks op de snelheid en de sensorische overdaad van een maatschappij die ons overspoelt met informatie, apocalyptische beelden en toekomstscenario's. In het trage karakter van deze technieken ontstaat ruimte voor reflectie op persoonlijke ervaringen, angsten en de wereld waarin we leven.

Doutreligne's zoektocht naar de rol van de kunstenaar vandaag verbindt zich steeds vaker met de bijzondere relatie tussen mens en niet-mens. Intuïtie en lichamelijkheid krijgen daarbij een plaats naast de rationele, talige manieren waarop we de wereld doorgaans proberen vorm te geven en te begrijpen. Haar werk balanceert tussen een intieme drang naar zelfexpressie en de bredere vraag hoe we ons kunnen verhouden tot een wereld die steeds moeilijker te beheersen lijkt.

Bobo, 2025
getuft tapijt
91,0 x 63,0 cm

Sad Embroidery, 2025
collage met vilt
36,7 x 27,0 cm (incl. kader)

The Winding Road, 2025
getuft tapijt
94,0 x 82,0 cm

Janne Gistelinck

Janne Gistelinck (1996, Gent) studeerde textielontwerp aan LUCA School of Arts in Gent en behaalde in 2019 haar master in de beeldende kunsten. Textiel vormt de kern van haar artistieke praktijk, met de jacquardweeftechniek als haar belangrijkste medium.
Vanuit een persoonlijk fotoarchief van medische beelden, landschappen en technologische objecten maakt ze collages die ze vertaalt naar gelaagde geweven wandtapijten. Haar werken bewegen zich op de grens tussen figuratie en abstractie: herkenbare vormen lossen op in nieuwe beelden en verbanden.

Door het menselijk lichaam te verweven met elementen uit de natuur en technologie onderzoekt Gistelinck hoe alles met elkaar verbonden is. Ze nodigt de kijker uit om voorbij de tegenstelling tussen mens en omgeving te kijken en stelt vragen over onze drang naar controle, terwijl ze juist de complexiteit en kwetsbaarheid van die relatie zichtbaar maakt.

In het recente wandtapijt *Blue Aerial Anatomy* verschuift haar beeldtaal verder richting abstractie. Het menselijke lichaam verdwijnt niet, maar lijkt op te gaan in het landschap. Kanalen en rivieren worden ribben en zenuwbanen, terwijl vertakkingen doen denken aan pezen die zich door het landschap verspreiden. Verschillende weefstructuren en materialen versterken deze vervlechting en laten lichaam en landschap in elkaar overvloeien.

Blue Aerial Anatomy, 2026
katoen, wol, mohair, lurex, jacquard weeftechniek
105 cm x 65,5 cm

Eleni Papadopoulou

Artistiek Onderzoek

Eleni Papadopoulou's artistieke praktijk onderzoekt hoe symbolen, herinneringen en kennissystemen zich door tijd en ruimte verplaatsen. Via textiel onderzoekt zij hoe culturele verhalen worden bewaard, getransformeerd en herinterpreteerd door ontmoetingen tussen verschillende geschiedenissen, overtuigingen en vormen van kennis.

De werken die hier worden gepresenteerd komen voort uit haar voortdurende onderzoek naar symbolen, ideogrammen, archeologische fragmenten en visuele talen uit verschillende culturen en historische periodes. In plaats van deze elementen te benaderen als vaste representaties van een specifieke oorsprong, beschouwt zij ze als levende vormen van kennis - dragers van herinnering die voortdurend van betekenis veranderen wanneer ze zich tussen verschillende contexten bewegen.

Het proces van quilten wordt een methode om fragmenten met elkaar te verbinden. Elk gestikt symbool wordt onderdeel van een groter geheel, waarin oude visuele talen, mythologieën, ecologische systemen en hedendaagse ervaringen naast elkaar bestaan. Het textiele oppervlak wordt een speculatief archief: een ruimte waarin verschillende tijdslagen en culturele herinneringen samenkomen zonder gereduceerd te worden tot één enkel verhaal.

Deze benadering begrijpt identiteit als een voortdurend evoluerend proces, continu gevormd door ontmoetingen en uitwisselingen, en door de verstrengeling van verschillende geschiedenissen, culturen en vormen van kennis. Net zoals ecosystemen in de natuur zijn culturen geen geïsoleerde entiteiten, maar dynamische netwerken die gevormd worden door aanpassing, transformatie en samenleven. Symbolen bewegen zich, net als organismen, door verschillende contexten, ontmoeten nieuwe omgevingen en ontwikkelen nieuwe betekenissen door deze relaties.

De werken bevragen de grenzen tussen het menselijke en het niet-menselijke, tussen verleden en toekomst, en tussen individuele en collectieve herinnering. Ze stellen cultuur voor als een levend systeem - een systeem dat groeit door verbinding, waarin geschiedenissen niet alleen worden doorgegeven, maar voortdurend worden herschreven door ontmoetingen met andere werelden.

Mnemonic gate
textiel
120 x 80

The shape they gave her, 2026
textielquilt
150 x 150

Seal of Human Prints (Diptych), 2026
textielquilt
10 × 10 cm per werk, 2026

Anatomical Traces, 2026
textielquilt
30 × 40 cm

Entangled Roots
Een project in samenwerking met manoeuvre

Ontwikkeld in samenwerking met manoeuvre en de vrouwen van het Dudu Collective, vertrekt dit textielwerk vanuit een eenvoudige handeling: het tekenen van een familieboom.

Voor veel van de deelnemers was het idee om hun genealogie in kaart te brengen via een familieboom een onbekend concept. Toch werd de tekening, terwijl de takken langzaam vorm kregen, een ruimte waarin herinneringen naar boven kwamen en verhalen zich ontvouwden. Verhalen over migratie, scheiding en hereniging verweefden zich met ervaringen van families verspreid over Europa - van levens die gevormd zijn tussen verschillende talen, tradities en plaatsen. Wat begon als een genealogische structuur veranderde geleidelijk in een landschap van beweging, waarin identiteiten zichtbaar worden die blijven groeien door verplaatsing, ontmoeting en uitwisseling.

De familieboom verloor zijn functie als een vaste representatie van afkomst en werd in plaats daarvan een levend archief van herinnering, verandering en verbondenheid. In plaats van identiteit te begrijpen als iets dat vastligt of onveranderd wordt doorgegeven, benadert het werk identiteit als een poreuze en evoluerende structuur, voortdurend gevormd door relaties, aanpassing en samenleven. Cultureel geheugen wordt niet onveranderd bewaard; het wordt gedragen, vertaald en hervormd over generaties en geografische grenzen heen.

De wortels in dit werk zijn geen afzonderlijke lijnen die terugleiden naar één oorsprong. Ze worden verstrengelde paden die verschillende plaatsen, geschiedenissen en ervaringen met elkaar verbinden. Ze reiken verder dan bloedlijnen en vormen een netwerk van verbondenheid waarin migratie, collectieve herinnering en de onzichtbare relaties waaruit identiteiten ontstaan samenkomen.

Zoals schimmelnetwerken of met elkaar verweven wortelsystemen, dagen deze verborgen structuren het idee van geïsoleerde identiteiten uit. Ze stellen daarentegen een vorm van verbondenheid voor die ontstaat vanuit wederzijdse afhankelijkheid. Het textielwerk wordt een ruimte waarin individuele verhalen samenweven tot een collectief landschap en weerspiegelt hoe we onze geschiedenissen meedragen terwijl we tegelijkertijd deel worden van nieuwe culturele ecosystemen.

Geplaatst tussen collectieve verhalen en textielpraktijk reflecteert **Entangled Roots** op migratie niet enkel als een breuk, maar als een proces van transformatie - een voortdurende onderhandeling tussen wat we erven, wat we achterlaten en wat we samen laten groeien

manoeuvre

Bij manoeuvre gaat beyond human over wat door menselijke waardebepaling uit beeld raakt - wat niet wordt gezien, onbeduidend wordt gevonden of onzichtbaar wordt gemaakt - en daar opnieuw waarde aan geven. De uitgebroken brokstenen werden, in het kader van een onthardingsactie om het water opnieuw in de bodem te laten insijpelen, niet onzichtbaar gemaakt, maar door het DUDUcollectief van manoeuvre opgemerkt en opnieuw waarde gegeven. Samen gaan ze voorbij aan een systeem dat relaties tussen mens en niet-mens systematisch negeert. Door collectief te haken wordt het verlies aan de relaties tussen mensen en dingen opnieuw zichtbaar en geheeld. Niet-verbale talen zoals textiel maken ruimte om deze relaties te ervaren, te delen en zorg te dragen voor de diversiteit aan waardesystemen.

De GROTE ONTHARDING, een deelproject van ‘never promised you a rose garden’, 2026

DUDUcollectief: Brechna Rehmand, Chris Rotsaert, Döndü Yilmaz, Döne Ozcelik, Dudu Kurnaz, Durna Ozgur, Edibe Filiz Aydin, Fadime Cetinkaya, Fadime Soyut, Fahimeh Arab Khorasani, Gönül Altintas, Gul Ismigul Atec, Gulceren Yuksel, Gulsum Yilmaz, Gyulseren van Dort, Hamide Celikoz, Hatice Gozukucuk, Hediye Sahin Yegit, Heidi Koppen, Ilknur Sezer, Ismahan Yildirim, Malika Aleko, Marleen Lievens, Moira Ceulemans, Minesser Altinzas, Munnuvez Tekeli, Negmeth, Pervin Cetinkaya, Rahime Koparan, Safia Hotak, Saima Shaikh Moinuddin, Saniye Yuksel, Seda Salieva, Selma Batal, Serpil Kilic, Shazia Akhtar, Sibel Ozer, Sofie Despriet, Sultan Altintas, Sultan Kalay, Winde Nulens

Thomas Renwart

Thomas Renwart (°1995, Poeke, België) studeerde in 2019 af aan de LUCA School of Arts, waar hij zijn master in textiel behaalde. Hij ontwikkelde een textielpraktijk waarin vakmanschap en poëtische voorstellingen van een horticultureel universum voortdurend samenkomen. Uitgaande van geschreven tekst wordt er een wereld omheen opgebouwd, die zorgvuldig wordt vertaald naar tastbare materie. Thomas maakt gebruik van technieken als jacquardweven, borduren, quilten en digitaal printen. Zijn carrière begon met een specialisatie in het weven volgens de damasttechniek, waarbij hij zich verdiept in de vele manieren waarop deze techniek zich kan ontwikkelen. Monochroom weven versterkt voor hem de kijkervaring. De afgelopen jaren is hij teruggekeerd naar de essentie van naald en draad, waarbij hij zich richt op borduurwerk als verwijzing naar de vrouwelijke afstamming van zijn familie over twee generaties heen, samen met alle tradities en betekenissen die daarmee gepaard gaan.

Al zijn werken zijn gebaseerd op ontmoetingen en ervaringen uit zijn eigen leven en omgeving. Zijn identiteit als queer persoon en zijn ervaring met het syndroom van Gilles de la Tourette lopen als een rode draad door zijn werk, niet als dominante thema's, maar als onderliggende elementen die zijn artistieke praktijk op subtiele wijze vormgeven. Momenteel heeft hij zich in zijn atelier ook weer toegelegd op het weven, wat heeft geresulteerd in een oeuvre dat nu een breed scala aan technieken en uitingsvormen omvat, die elk een eigen, onderscheidende plaats innemen binnen zijn artistieke praktijk.

Thomas Renwart heeft al deelgenomen aan diverse tentoonstellingen in galeries en instellingen in België, Nederland, Frankrijk, Duitsland en de VS. In 2020 had hij een solotentoonstelling in de Kunsthal Gent, getiteld 'Gilding The Lily', die werd gevolgd door een grote installatie als onderdeel van de 'Endless Exhibition'. In 2021 werd de kunstenaar laureaat van de Dorothy Waxman Prize 2021 van Parsons (New York, VS) en won hij ook twee Henry Van De Velde-prijzen voor zijn werk als textielkunstenaar. In datzelfde jaar verscheen zijn kunstenaarsboek 'Comme si de rien n'était: Catalogue & Cahier Intime' bij MER. B&L. Begin 2022 had hij een solotentoonstelling in het Europe House (Londen, VK) op uitnodiging van de Belgische ambassade en later dat jaar verwierf de Vlaamse regering een werk voor de collectie van de Vlaamse Gemeenschap, dat in bruikleen is gegeven aan de Mu.Zee-collectie in Oostende. In 2023 heeft hij zijn eerste solotentoonstelling 'Highway Vagabond' bij galerie Barbé, gevolgd door een solotentoonstelling in oktober 2023 bij Alter-Schlachthof in Eupen,

BE, en een solotentoonstelling bij Kunsthalle Lissabon, PT, in december 2023. In 2024 had hij een solotentoonstelling bij Thomas Rehbein (Keulen, DE), gevolgd door een groepstentoonstelling in het Stedelijk Museum Aarschot. In 2025 nam hij deel aan de openingstentoonstelling in het ABBY Museum in Kortrijk.

Nightfall 2, 2023
katoen
150 x 300 cm

Hallowed Halls no.2, 2023
jacquardgeweven katoen
180 x 150 cm

Hallowed Halls no.3, 2023
jacquardgeweven katoen
180 x 150 cm

Un Jour où l'Autre, 2025
tartan, linnen, katoen, nylon, naaigaren, kersenhouten lijst
42,5 x 32,5 cm

Klaas Rommelaere

Blood

Deze metalen sculpturen vinden hun oorsprong in de nalatenschap van mijn grootvader. Als arbeider in een metaalfabriek bracht hij destijds restanten en afvalmateriaal mee naar huis, waarmee hij abstracte kunstwerken creëerde in metaal.

In deze serie breng ik een ode aan dat erfgoed, maar geef ik er een geheel eigen, textiele vertaling aan. Waar mijn grootvader met hard, industrieel metaal, probeer ik datzelfde rauwe karakter te vangen met een intensief en traag ambacht: borduurwerk. Door middel van zorgvuldig handgeborduurde parels en kralen geef ik vorm aan een organische structuur die het harde van metaal nabootst.

Thematisch vormen deze werken een eerbetoon aan de beschermende moederkracht. De sculpturen verbeelden moeders die hun kinderen instinctief omringen en beschermen.

Okasan, 2024
(Blood)
metalen voet met handgeborduurde glazen parels en een klein vlaggetje van katoen, met de hand geborduurd

Veronica, 2024
(Blood)
metalen voet met handgeborduurde glazen parels en een klein vlaggetje van katoen, met de hand geborduurd
225 × 85 × 50 cm

Sint Jacobs Kruid
handborduurwerk op katoen met metalen frame
94,5 cm x 103,5 cm

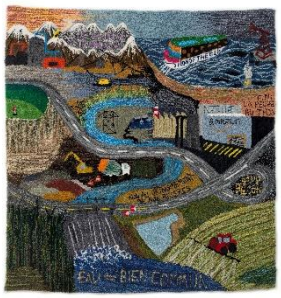
Courtesy: Gallery Sofie Van de Velde
Copywright: Klaas Rommelaere

Juliette Vanwaterloo

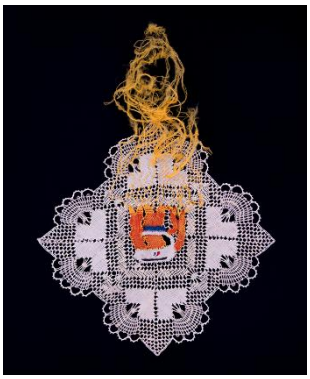
Juliette Vanwaterloo, geboren in 1998 in Angers, maakte tussen 2016 en 2019 kennis met textiele materialen en technieken aan de École des Beaux-Arts in haar geboortestad. Daar volgde ze opleidingen in tapijtweven, borduren, haken, vilten en machinaal naaien. Reeds sterk betrokken bij feministische en dekoloniale strijdvormen koos ze er al vroeg voor om artistieke creatie te verbinden met politiek engagement. Het materiaal werd voor haar een ruimte voor verzet en expressie. Vervolgens zette ze haar opleiding voort aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Brussel (2019-2021), waar ze een kritische artistieke praktijk ontwikkelde die deze textiele media centraal plaatst binnen hedendaagse politieke en maatschappelijke reflecties.

Via borduurwerk, tufting en andere textiele technieken geeft ze een nieuwe betekenis aan handelingen die historisch met de huiselijke sfeer werden geassocieerd. Ze transformeert ze tot instrumenten van herinnering en verzet. Haar werk vertrekt vanuit een scherpe observatie van de hedendaagse wereld en put uit beelden uit het nieuws, sociale media en de openbare ruimte. Die beelden verwerkt ze via een traag en ambachtelijk maakproces. Door deze tijdsduur, die zich losmaakt van het snelle ritme van de mediastroom, worden scènes van strijd, geweld of opstand onttrokken aan de vluchtigheid van het nieuws en duurzaam verankerd in het materiaal.
De vezels, zichtbare steken en onregelmatigheden in het oppervlak dragen wezenlijk bij aan de betekenis van haar werk. Ze tonen zowel de kwetsbaarheid van de draad als zijn vermogen om een collectief verhaal te dragen. Juliette Vanwaterloo exposeerde in Frankrijk en België en bevestigt met haar praktijk textiel als een kritische beeldtaal die de sociale, ecologische en politieke breuklijnen van onze tijd zichtbaar maakt.

Tekst door Kyliana Hamour.

Au bord de l'eau, 2024
getuft wandtapijt (wol, acryl, merinowol, katoen, linnen, sisal, jute, lurex, polyester, mohair, glazen kralen)
176 x 180 cm

Au coin du feu, 2020
kloskant (wol, zijde, linnen, zeewiergaren)
36 x 23 cm

Exctincteur, 2025
getuft tapijt (wol, acryl, merinowol, vulling)
53 x 23 cm

Mini flamme, 2024
getuft tapijt (wol, acryl, hout)
41 x 44 cm

Flamme égale, 2026
getuft tapijt (wol, acryl, hout)
56 x 55 cm

Cootje Veelenturf

De figuratieve patchworkwerken van Cootje Veelenturf (1989, NL) verbeelden een binnenwereld waarin emotie, intuïtie en herinnering samenkomen. Het lichaam vormt een vertrekpunt voor intense gevoelens en voorstellingen, die ze vertaalt naar figuren, landschappen, dieren en objecten die zich tot elkaar verhouden.

Veelenturf heeft een achtergrond in theater en ervaring met fotografie, performance en installatie. Haar textielwerken ontstaan instinctief uit een veelheid aan kleuren, verven en stoffen, die ze vaak recyclet en opnieuw bewerkt. Onregelmatigheden blijven zichtbaar en worden onderdeel van het beeld. Zo ontstaat textielkunst die niet zozeer verklaart, maar onthult: een tactiele zoektocht naar wat er onder de oppervlakte leeft, die uitnodigt om te voelen.

Buiten de grot, 2026
geverfde stoffen en draad
122 x 197 cm

Hoe wen je weer aan de wereld nadat je een tijd in het donker doorbracht? In dit zelfportret verbeeldt de kunstenaar haar eigen ervaring met afzondering. Buiten de grot toont de zwaarte en geborgenheid van de cocon die verlaten wordt.

De huwelijksnacht, 2025
geverfde stoffen en draad
51 x 46 cm

Nachtelijk licht houdt de wacht over de kamer. Het raakt een boeket irissen op tafel aan en een stropdas die over de leuning van een stoel hangt. De strakke lichtbanen versimpelen en verstillen de ruimte, het late uur voelt kalm en geborgen.

Mauritz Verlinden

Sinds tien jaar onderzoekt en experimenteert Mauritz Verlinden met textiel. Al snel kreeg binnen dit rijke medium het borduren zijn voorkeur. De manier van werken, traag maar direct, sluit naadloos aan bij het organische creatieproces van zijn werken. Ze worden niet ontworpen of vooraf vastgelegd, maar groeien steek voor steek.

Dit organische proces, dat zich ook vertaalt in een organische beeldtaal, wordt gecombineerd met glanzende materialen zoals kralen, pailletten en goud- en zilverdraden. Hierdoor krijgen de werken een bijna buitenaardse uitstraling. Ze verbeelden instrumenten, planten, kaarten en andere objecten uit de wereld van Lyr Morizai.

Lyr Morizai is een ambachtmosferische tovenaar die één is geworden met de atmosfeer van de planeet Cojatorius. Hij bespeelt er planten als instrumenten om zijn omgeving te beïnvloeden en houdt tegelijkertijd de ambachten levend door ze als autodidact te onderzoeken en zich er meester over te maken.

Staf met Talisman, 2025
mixed media
204 x 57 x 31 cm

Partituur IV, 2025
kleurpotlood en borduurwerk op papier
46,6 x 34,6 x 3,5 cm (Afmetingen in kader)

Stitches From Outer Space, 2022
mixed media
300 x 124 cm

Lyr Morizai, 2022
mixed media
210,5 x 60 x 80,7 cm

Fundamentenlezer, 2026
borduurwerk op stof, hout
73 x 73 cm

Banengeleider, 2025
borduurwerk op stof
69 x 65 cm

Herbarium deel 1 (links) *& deel 2* (rechts), 2026
hout, borduurwerk en kleurpotlood op moerbeibast
108 x 22 x 20 cm

V.U.: I. Michaux, Abeelstraat 29 A, 9600 Ronse
Niet op de openbare weg gooien.